

ק"פ 35136/07 - נתן זהבי נגד הדס שטייף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 35136-07-19 זהבי נ' שטייף

לפני כבוד השופט שאול אבינור

הקובל:

נתן זהבי
ע"י ב"כ עוזר ליאור אפשטיין

נגד

הנאשמת:

הדס שטייף
ע"י ב"כ עוזה"ד בני צ' ויהל בן עובד

החלטה

לפני בקשה מטעם הנאשמת להורות לקובל לצרף לקובלנה שהגיש נגדה הסכמה של היועץ המשפטי לממשלה, בהתאם להוראות סעיף 69 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן - החסד"פ), הקובלות כליהן:

69. **קובובלות על עובדי המדינה.**

לא תוגש קובלנה לפי סימן זה על עובד המדינה בשל מעשה שעשה תוך מילוי תפקידו, אלא בהסכמה היועץ המשפטי לממשלה.^[1]

2. כעולה מן סעיף הסכמה היועץ המשפטי להגשת קובלנה נדרשת בהתקיים שני תנאים מצטברים: **האחד**, הגשת קובלנה נגד **"עובד המדינה"**; וה**שני**, שהגשת הקובלנה תהא בגין מעשה, אותו עובד המדינה, **"תוך מילוי תפקידו"** (להלן - התנאי הראשון וה坦אי השני, בהתאם).

עמוד 1

.3. הצדדים לפני חלוקים לגבי שאלת התקיימותם של שני התנאים במקרה דנא - אם כי עיקר המחלוקת כיום היא לגבי התנאי השני - והכל כפי שיפורט להלן.

א. רקע כללי:

.4. הקובל הגיע לפניו כתוב אישום נגד הנואמת, עיתונאית בתחנת הרדיו "גלי צה"ל", בגין עבירה של פרסום לשון הרע בכונה לפגוע בקובל (עבירה לפי הוראות סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965).

.5. כתוב האישום מתאר רקע של סכסוך אזרחי בין הקובל לבין הנואמת, הנسب סביר טענות הקובל אודות הוצאה לשון הרע נגדו בפרסומים שונים. כמשמעותה, הנואמת פרסמה תלונות של מספר נשים על מעשים מיניים של הקובל, ובגין כך הגיע הקובל נגדה תובענה אזרחתית, בטענות לביצוע עוללה אזרחתית של הוצאה לשון הרע (ת.א. (שלום ת"א) 17-11-43552 זאבי נ' שטייף; להלן - התובענה האזרחתית).

.6. התובענה האזרחתית התקבלה ובפסק הדין שניתן בה נפסקו פיצויים לטובות הקובל. ואולם, הנואמת הגישה ערעור לבית המשפט המחויז בתל-אביב, התלי ועומד ביום אלה (ע"פ (מחוזי ת"א) 19-05-69724 שטייף נ' זאבי). יש להעיר, כי בכתב האישום שהוגש בקובלנה נכללים ציטוטים מתוך עדות הנואמת בתובענה האזרחתית, כמו גם אמירות מתווך הودעת הערעור שהוגשה מטעמה, ומכך עולה שאף הקובל סבור כי הקובלנה דנא מהוות חלק מהסתוכן האזרחי האמור.

.7. כתוב האישום מתייחס לפרסום נוסף של לשון הרע, לאחר שכבר ניתן פסק דין בתובענה האזרחתית, שנעשה לפי התובענה בכונה לפגוע בקובל. על-פי הנטען בכתב האישום, הנואמת היא חברה בקובוצת WhatsApp בשם "פטופוטי 100 משטרת", המונה 21 משתמשים בהם "רוב כתבי המשטרה והמשפט ו...הפעילים בתחום" (ר' בסעיף 11 ואילך לכתב האישום). במסגרת זו, ביום 29.05.19 ציין עיתונאי החבר בקובוצה, במסרונו, את שמו של שחון כדורגש שהוגשה נגדו תלונה על הפצת סרטון אינטימי, תוך שהוא אומר: "**אבל הוא מכחיש**". בתגובה לכך, כך נטען בעבודות כתב האישום, הגיבה הנואמת במסרונו משלה בו כתבה, בחלק הרלוונטי לעניינו, "**גם נתן זאבי מכחיש שאנס...**".

.8. לטענת הקובל, המסרון האמור הוא פרסום המגבש עבירה של לשון הרע - דהיינו: פרסום של לשון הרע מתווך מטרה לפגוע בקובל - וזאת גם על רקע דברים שעלו במסגרת הסוכן האזרחי, לרבות טענות הנכללות בהודעת הערעור שהוגשה מטעמה של הנואמת (ר' בסעיף 18 ואילך לכתב האישום).

ב. תמצית טיעוני הצדדים:

.9. את הבקשה הגישה הנואמת עצמה - עוד לפני שכירה שירות ע"ד - ובה היא טענה כי שני התנאים הנדרשים מתקיימים במקרה זה: **ראשית**, בתור שכירה של תחנת גלי צה"ל הנואמת היא "עובדת המדינה" ומעמדה זה אף הוכר בפסיכה. **שנייה**, הפרסום הנטען נעשה "בקבוצה סגורה של כתבי פליילים", שהרשומות החברתיות משמשות חלק ממסגרת עבודתם, ועל כן הוא נעשה במסגרת مليוי תפקידו של הנואמת (ר' בסעיף 10 ואילך לבקשתה).

.10. בתגובהו לבקשתה אישר ב"כ הקובל כי הנואמת היא אכן "**עובדת המדינה**" לצורכי סעיף 69 לחס"פ, אך הוסיף וטען כי התנאי השני אינו מתקיים, באשר בעבודות כתב האישום נען במפורש

שהפרוסום נעשה ללא כל קשר לעובודתה של הנואשת. בנסיבות אלה, כך לטענותו, "**לא מתקיים, בטח לא בשלב מקדמי זה, הרכיב השני וההכרחי**" (ר' בסעיף 13 ואילך לתגובה ב'כ הקובל).

.11. ב'כ הקובל הדגיש כי זהוי זכותו לפי דין של הקובל להגיש קובלנה פלילית ואין לאפשר לנואשת לנסות לחסום אותו מלהמשך זכות זו בטענה למשמעות "חסינות". בהקשר זה הפנה ב'כ הקובל לפטיקה, לרבות רע"פ 11011/02 **נמרודי ב' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד נח (5) 769 (2004) (להלן - רע"פ **נמרודי**), וכן להנחיית היועץ המשפטי המפרטת את עמדת היועץ בשאלות הכרוכות בפרשנות סעיף 69 לחסד"פ (הנחה מס' 4.3021 **"קובלנות פליליות על עובדי המדינה"**).

.12. תשובה הנואשת לטענה הנ"ל הוגשה כבר בידי בא-כוחה, אשר טען כי בפסקה אליה הפנה ב'כ הקובל, ובמיוחד ברע"פ **נמרודי**, יש דזוקא כדי לטעון בקבלת הבקשה. בהקשר זה הפנה ב'כ הנואשת, בין השאר, לקבעה ברע"פ **נמרודי** בעניין התנאי השני, שלפייה "**תכלית החוק לשומר על שירות ציבורי חופשי מהטרדות ורדיפות מחיבת לדריש אישור היועץ המשפטי לממשלה**, **הנתון לביקורת בג"ץ, כתנאי להגשת קובלנה נגד עובד הציבור בכל מקרה שבו היעדר היזקה אינו גלי לעיני כל**" (רע"פ **נמרודי**, בעמ' 774).

.13. לשיטת ב'כ הנואשת, נכון הפורום המקצועני שבמסגרתו נכתבה האמרה מושая הקובלנה, לא ניתן לומר שהיעדר היזקה" - הנטען על-ידי הקובל - הוא גלי לעיני כל באופן המצדיק הימנענות מפנייה ליועץ המשפטי, שהדין מחיב את קבלת הסכמתו **מראש**. יתר על כן, ככל שהיועץ יסביר שהאמירהDNA לא נכתבת במסגרת מילוי תפקידיה של הנואשת, ברוי כי הוא ימשוך ידו מכל העניין ועל כן - אם משוכנע הקובל שהדין עמו בנקודה זו - אין כל הצדקה להימנענותו מלהיפנו לדיון המשפטי.

.14. לבקשת ב'כ הקובל קבעתי דין, על מנת לאפשר לצדדים להוסיף ולטעון לעניין הבקשה. באותו שלב צירף ב'כ הקובל מסמך המלמד על כך שהנאשת אינה כפופה לדין המשמעתי החל על עובדי מדינה, בהיותה "אזורית עובדת צבא" (א.ע.צ.) גרידא, ועל כן - כך לשיטתו - אף אינה מלאת את התנאי הראשון (של "עובד המדינה"). עם זאת, בדיון שנערך לפני אישר ב'כ הקובל, בהגינותו, כי הגדרת "עובד מדינה" לפי חוק שירות המדינה (משמעות), תשכ"ג-1963, אינה חלה בהכרח בענייננו ויתכן בהחלט שיש לראות בא.ע.צ. משום "עובד המדינה" לצרכי סעיף 69 לחסד"פ (ר' בפרוטוקול, עמ' 1 שורה 18 ואילך).

.15. ב'כ הקובל שב אפוא ומiquid את טיעונו בתנאי השני, דהיינו: היעדר היזקה, לשיטתו, שבין הפרוסום מושая הקובלנה לבין תפקידה של הנואשת, כפי שנטען במשפטם גם בכתב האישום. ב'כ הקובל הוסיף וטען כי ניתן ללמידה על היעדר היזקה גם מכוח העובדה שנציג היועץ המשפטי לא טרח להתייצב לדין בקובלנה; וזאת להבדיל מהתנהלותו בחובענה האזרחיות, שם התקיים נציג מטעמו ואף נטל על עצמו את יציגוה של הנואשת.

דין והכרעה:

ג.

.16. לאחר שענייתי בנימוקי הבקשה ובטעוני ב'כ הצדדים בכתב, וכן שמעתי את טיעוניהם הננספים של ב'כ הצדדים בעל-פה במהלך הדיון שנערך לפניי, אני מוצא לקבל את הבקשה.

.17. יאמר מיד כי טוב עשה ב'כ הקובל כאשר זנוח-למעשה, במהלך הדיון, את הטיעון בדבר היעדר מעמדה של הנואשת כ"עובדת המדינה" לצורכי הוראות סעיף 69 לחסד"פ; שכן על פני הדברים מדובר 3

בティיעון מוקשה שאין בו כדי להכריע בעניין הבקשה.

18. נוכח עמדתו האמורה של ב"כ הקובל אקרר בעניין התנאי הראשון ואך אצין כי ההחלטה לא ראתה בהגדרת "עובד המדינה" לפי דיני שירות המדינה כמחייבות לצורכי סעיף 69 לחסד"פ. הלכה מעשה - נוכח הרציונל החוקי של הסעיף - הifieר הוא הנכון: ההחלטה הרחיבה את תחולת הטעיף מעבר להגדרה המצוירת של דיני שירות המדינה ואף מעבר להגדרות הקבועות בהוראות סעיף 34D לחוק העונשין, תש"ז-1977, המבחןות בין "עובד הציבור" לבין המונח המצויר יותר של "עובד המדינה".
19. כך למשל - ובשים לב למעמדה של הנואשת כא.ע.צ. - נפסק כי גם חיל צה"ל נכנס בגדר הגדרת "עובד המדינה" לצורכי סעיף 69 לחסד"פ, על אף שמדובר בפרשנות מרחיבה (ר' ת.פ. (שלום פתח-תקואה) 1191/86 **סא"ל מאיר נ' לסר ואח'**, פ"מ תשמ"ז (3) 416 (1987). באשר לפרשנות מונחים זהים בדברי חקיקה שונים בהתאם לתקילות החקיקה שלהם, ר' באופן כללי א' ברק, **פרשנות במשפט, כרך שני - פרשנות החקיקה** (הוצאת נבו, תשנ"ג-1993), עמ' 602).
20. יותר אפוא לדון בשאלת התקיימות התנאי השני. כזכור, עסקינו בפרסום (נטען) במסגרת קבוצה, הכוללת בעיקר כתבי משטרה וועסקת במידען בענייני פעילות המשטרה; כלומר קבוצה שבה חקרה הנואשת עקב עובדה כעיתונאית וכחalker מעובודה זו. בנסיבות אלה, בוודאי שלא ניתן לומר כי מדובר בענייננו במקרה שבו הידר הזיקה בין תפקידיה של הנואשת לבין המעשה הנטען בכתב האישום והוא בבחינת **"גלוּ לענִי כל"**.
21. לפיכך, בהתאם להלכה שנפסקה ברע"פ **נמרודי** - ולענין זה יש להעיר כי גם מדובר שם בבקשת רשות ערעור, הבקשה נדונה כערעור ובפני מותב תלתא - ברי כי הקובל נדרש לקבל את הסכמת היועץ המשפטי להגשת הקובלנה. יוטעם, כפי שנקבע גם ברע"פ **נמרודי**, כי בבקשתו גzon דא ההסכם לפי סעיף 69 לחסד"פ נדרש מראש, ואין מקום להמתין - בבקשתו ב"כ הקובל - לקביעת מצאי עובדה סופיים בשאלת הזיקה, לאחר שמיית הראיות, ורק אז להידר לשאלת ההסכם.
22. אכן, כפי שטען ב"כ הקובל, זהה זכותו לפי דין של הקובל להגיש קובלנה פלילית נגד הנואשת, וזאת על אף העובדה שאת הסכטן הנוטש ביןו לבינה הוא נihil עד עתה בפסים אזרחיים. יחד עם זאת, משהחלהט הקובל להעביר את ניהול המחלוקת לפסים החמורים יותר של קובלנה פלילית, עליו למלא את דרישות הדיון המקדמיות בכל הקשור להגשת קובלנה כזו.
23. لكن גם אין מקום ללמידה לעניין עמדת היועץ המשפטי מהעובדה שנציגו לא התיצב לדין לפני, להבדיל מהתייצבותו לדיניהם בתובענה האזרחים. לו היה הקובל מגיש תובענה אזרחתית נוספת, להבדיל מקובלנה פלילית, היועץ המשפטי היה אמן חייב להתיצב בבית המשפט אם היה בدعונו להעניק לנואשת ייצוג משפטי. ואולם, משברח הקובל להגיש קובלנה פלילית, סדרי הדיון הם שונים ומהיבאים אותו-עצמם לפנות ליועץ המשפטי ולקבל את הסכםתו.
24. בשולי הדברים יש להעיר עוד, כפי שצין גם ב"כ הנואשת, כי אף מובן שהיועץ המשפטי רשאי למשור את ידו מההלייר שלפני - ככל שלפי עמדתו תנאי סעיף 69 לחסד"פ אינם מתקימים בעניין הקובלנה דנא - ובמצב דברים זהה כਮובן שסוגיות הסכמת היועץ המשפטי להגשת הקובלנה תתייתר.

.25 אשר על כן ולאור כל המקובל אני מקבל את הבקשה וקבעי כי על הקובל לפניות ליעץ המשפטי לממשלה ולקיים את הסכמתו להגשת הקובלנה נגד הנאשمت (או את עדמותו שלפייה מדובר בקובלנה שהגשתה אינה טעונה הסכמתו). לפיכך, ככל שהקובל לא יציג הסכמה כאמור עד ליום 27.01.20 אוורה על ביטול הקובלנה.

ניתנה היום, יום ראשון כ"ח תשרי תש"פ, 27 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות בכל הцитוטים שבהחלטה זו אין מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ.